

TEN GELEIDE

Het themanummer over wonen en woonbeleid in België, aanvankelijk gepland als tweede aflevering van deze jaargang, verschuift naar het najaar en zal als dubbelnummer 3/4 verschijnen.

In dit nummer drukken we twee bijdragen over welzijnszorg af. Aan de hand van modellen ontleend aan de beslissingstheorie en op basis van gegevens over de werking van de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn van meer dan 300 Vlaamse gemeenten, stelt PAUL HOUBEN vast dat het subsidiariteitsbeginsel daadwerkelijk in praktijk wordt gebracht. Als het particulier initiatief wordt meegesleurd in een (politieke) concurrentieslag, houden de Openbare Centra het welzijnsaanbod min of meer in evenwicht. Zij binden in waar overaanbod dreigt, vullen aan waar tekorten zijn.

LUC NOTREDAME schetst het "zorgsysteem" in vogelperspectief. In de vormen van (her)regulering die zich aftekenen, onderkent hij het toenemend belang van de ruimtelijkheid. Die tendens wordt beschreven en geduid als een vorm van beheersing.

De artikelenreeks wordt afgesloten met een bijdrage van MARTIN RUEBENS over de structuratietheorie van Anthony Giddens. De aandacht gaat daarbij vooral naar de wijze waarop de Cambridge-socioloog de bijdragen van de hermeneutiek in zijn referentiekader probeert te verwerken.

Het Tijdschrift voor Sociologie kan zich nu verheugen in een regelmatige stroom van "klassieke" artikels en boekbesprekingen. We hopen natuurlijk dat die stroom nog zal aanzwellen, maar menen dat goede, publiceerbare sociologie voortaan de weg naar het Tijdschrift kent.

Ons Tijdschrift staat echter ook open voor een aantal andere vormen van wetenschappelijke communicatie, die nog veel te weinig worden benut: het essay en de onderzoeksnota.

"Vlamingen schrijven geen essays, de Vlaamse sociologen doen dat zeker niet". Zo wordt gezegd. Dat is niet (helemaal) juist en tien jaar geleden werd dat ook van gewone artikels beweerd. We geven dus de hoop niet op en wachten geduldig af.

Een onderzoeksnota is een korte bijdrage, liefst van bij de vijf bladzijden en niet langer dan tien. Haar theoretische en/of maatschappelijke relevantie is duidelijk of kan met een paar woorden worden verduidelijkt. Zij rapporteert op een bevattelijke manier een aantal belangwekkende onderzoeksbevindingen. De schaarste van dergelijke nota's, in een land waar toch heel wat sociaal-wetenschappelijk onderzoek wordt verricht, is opvallend. Misschien vinden de Vlaamse sociologen nooit iets relevant of belangwekkends? Misschien willen of durven zij met hun bevindingen de collega's niet onder ogen komen? Misschien was het voldoende om nog eens op de mogelijkheid tot publikatie van dergelijke nota's te wijzen om deze gevatte vorm van wetenschapscommunicatie op gang te trekken? Enkel deze laatste verklaring is niet onheilspellend.

Mark Elchardus